

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže, soudců Mgr. Věry Jachurové a Mgr. Bc. Jana Schneeweise v právní věci

žalobce: **HARVEST servis s.r.o.**, IČO: 26801183
se sídlem Ostrava, Moravská Ostrava, Josefa Brabce 2908/19
proti

žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**
se sídlem Praha 10, Vršovická 1442/65

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 2. 2020 č.j. MZP/2020/500/232

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 2. 2020 č.j. MZP/2020/500/232 (dále jen „napadené rozhodnutí“). Napadeným rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí České inspekce životního prostředí (dále též „ČIŽP“ nebo „správní orgán I. stupně“) ze dne 10. 1. 2020 č.j. ČIŽP/OOPLC/2020/77 (dále jen „rozhodnutí ČIŽP“). Rozhodnutím ČIŽP bylo žalobci podle § 34a odst. 1 zákona č. 100/2004 Sb., o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi a dalších opatřeních k ochraně těchto druhů a o změně některých zákonů (zákon o obchodování s ohroženými druhy) (dále jen „zákon č. 100/2004 Sb.“) k datu vydání tohoto rozhodnutí zabaveno 2000 exemplářů *Cistanche deserticola*, tj. přípravků PASION FUERTE s deklarovaným obsahem *Cistanche deserticola*, tj. exemplářů CITES, které žalobce dovezl prostřednictvím společnosti Federal Express Czech s.r.o. dne 7. 11. 2019 z Číny do České republiky (dále

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

těž „ČR“) na Celní úřad Praha Ruzyně, Letiště Václava Havla Praha (dále jen „celní úřad“) v zásilce AWB č. 472920361420 bez vývozního povolení CITES Číny a dovozního povolení CITES České republiky. Druh *Cistanche deserticola* byl v době dovozu zařazen do přílohy B nařízení Komise (EU) č. 2017/160. Tímto jednáním žalobce porušil ustanovení čl. 4 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 338/97, o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi [dále jen „nařízení Rady (EU) č. 338/97“].

2. Žalovaný v napadeném rozhodnutí shrnul skutková zjištění učiněná správním orgánem I. stupně a odvolací námitky žalobce. Konstatoval, že každý, kdo hodlá přivést do České republiky z třetích zemí exempláře CITES zařazené do přílohy B nařízení Rady (ES) č. 338/97, musí k exempláři doložit vývozní povolení země vývozu a dovozní povolení České republiky v souladu s čl. 4 odst. 2 uvedeného nařízení.
3. Žalobce prokazatelně dovezl zadržené zboží v rozporu s čl. 4 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 338/97, tj. bez potřebných vývozních a dovozních povolení. Pokud tyto dokumenty nedoprovází dovozené exempláře, jedná se o nepovolený dovoz.
4. V projednávané věci je potřeba zacházet se zadrženým zbožím jako s exemplářem, neboť z obalu a příbalového letáku dovozeného produktu je zřejmé, že obsahuje části exempláře – rostlinu zárazce pouštní (*Cistanche deserticola*), která je zařazena do přílohy B nařízení Rady (ES) č. 338/97. Podle čl. 4 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 338/97 je dovoz exempláře druhu zařazeného do přílohy B uvedeného nařízení možný pouze poté, co byly provedeny potřebné kontroly, a na hraničním celním úřadě v místě dovozu bylo předloženo dovozní povolení vydané výkonným orgánem cílového členského státu. Takové povolení, resp. rozhodnutí o povolení k dovozu včetně dokladu CITES (tzv. permit), je třeba zajistit předem u výkonného orgánu CITES, v daném případě u Ministerstva životního prostředí. Dovozní povolení přitom smí být vydáno pouze na základě vývozního povolení vydaného příslušným orgánem země, ze které se vývoz uskutečňuje. Takovými povoleními však žalobce nedisponoval, a proto je zabavení předmětných exemplářů důvodné v souladu s ustanovením § 34a odst. 1 zákona č. 100/2004 Sb.
5. Žalovaný též poukázal na čl. 13 odst. 2 nařízení Komise (ES) č. 865/2006 Sb., o prováděcích pravidlech k nařízení Rady (ES) č. 338/97 o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s těmito druhy, dle kterého nelze propustit do volného oběhu Evropské unie exempláře bez příslušných dokladů. Zdůraznil, že bylo plně v kompetenci ČIŽP, jakým způsobem provede důkazy, jak je posoudí a zhodnotí. Chemický rozbor navrhovaný žalobcem není v daném případě povinným podkladem pro rozhodnutí ve věci dle § 50 odst. 4 správního řádu. Postup správního orgánu I. stupně, který dovozené zboží označil za exemplář CITES dle čl. 2 písm. t) Rady (ES) č. 338/97, je v souladu s právními předpisy Evropské unie, neboť z obalu zboží a z příbalového letáku ke zboží PASION FUERTE je zřejmé, že obsahuje rostlinu *Cistanche deserticola* v poměru 600 mg. kořene v 10 g produktu. S ohledem na definici pojmu exemplář proto není důvodné provádět chemický rozbor a zjišťovat, zda zadržené zboží skutečně obsahuje části či odvozeniny rostliny *Cistanche deserticola*, či nikoli.
6. Žalovaný k uvedenému odkázal na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 29. 1. 2015 č.j. 7 A 24/2011-58-69, ve kterém soud dospěl k závěru, že správní orgány správně vyložily

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

čl. 2 písm. t) nařízení Rady (ES) č. 338/97 tak, že k označení zboží jako exempláře postačí konstatování, že z obsahu zboží na krabičce či v příbalovém letáku dotčených krémů je patrné, že obsahují výtažky z chráněných živočichů, aniž by správní orgány provedly laboratorní rozbor zboží k tomu, zda uvedené živočichy skutečně obsahují, či nikoli.

7. Žalobce jako dovozce exemplářů podléhajících ochraně dle Úmluvy CITES a předpisů Evropské unie byl povinen na výzvu ČIŽP prokázat zákonný dovoz konkrétních jím dovážených exemplářů. Předpisy Evropské unie a zákon č. 100/2004 Sb. nelze považovat za samoučelné, neboť intenzita zájmu na ochraně ohrožených druhů odůvodňuje i přísné postihy porušení povinností osob obchodujících s ohroženými druhy.
8. K odvolacím námitkám žalovaný uvedl, že ČIŽP nepostupovala v rozporu s ustanovením § 3 správního řádu, neboť zjistila skutkový stav věci, o kterém nejsou pochybnosti. Správně vyhodnotila povahu dovozeného zboží, přičemž uvedené je zřejmé z fotodokumentace, kterou pořídila při zadržení zboží. Žalovanému je navíc z úřední praxe známo (odvolací řízení o zabavení zboží pod názvem „Sahlab Abido“, který měl dle složení obsahovat rozemletý kořen orchidejí), že v České republice se nenachází žádné laboratorní zařízení, které by bylo schopno prokázat, zda se v zadrženém produktu (granulovaný koncentrát bylin) exemplář CITES nachází či nikoli. To, zda lze zjistit obsah předmětného výrobku či nikoli, je však bezpředmětné, neboť dle uvedené definice k pojmu exemplář postačí, že z obalu, etikety nebo jakýchkoli jiných příznaků je patrné, že zboží obsahuje části či odvozeniny rostlin zařazených v příloze A až D nařízení Rady (ES) č. 338/97.
9. Žalovaný dále poznamenal, že u dotčeného druhu je v příloze B nařízení Rady (ES) č. 338/97 uveden symbol #4, což znamená určitý typ výjimky. Nicméně tato výjimka se na dovozené zboží ani na exemplář v něm obsažený nevztahuje. Není proto pochyb, že je pro dovoz tohoto exempláře nezbytné plnit podmínky vyplývající z uvedeného nařízení. Ztotožnil se s názorem ČIŽP, že sdělení společnosti ChengDu PanRuiFu Pharmaceutical Research Co., Ltd. lze označit za účelové. Stejná společnost při odeslání zboží deklarovala, že zadržené zboží obsahuje rostlinu *Cistanche deserticola*, přičemž až na základě zadržení zboží vydala prohlášení, že zadržené zboží uvedenou rostlinu neobsahuje. Dle obalu zboží se bylinná směs připravuje v Mexiku, a proto lze pochybovat o věrohodnosti prohlášení čínské společnosti. Rovněž lze spekulovat o tom, zda by výrobce bylinné směsi měnil složení zboží pouze na základě dostupnosti některých rostlin. Pokud předmětné zboží neobsahuje části či odvozeniny z rostliny *Cistanche deserticola*, pak tuto informaci nemá výrobce zboží na obalu uvádět vůbec, jinak se dovozce tohoto zboží do Evropské unie vystavuje riziku, že bude muset postupovat v souladu s právními předpisy Evropské unie v oblasti ochrany ohrožených druhů, neboť na uvedené zboží bude nahlíženo jako na exemplář CITES.
10. Žalovaný shodně jako ČIŽP konstatoval, že není důvod upustit od zabavení exempláře CITES. Správní orgán I. stupně správně uvedl, že dle čl. 13 odst. 2 nařízení Komise (ES) č. 865/2006, o prováděcích pravidlech k nařízení Rady (ES) č. 338/97, o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s těmito druhy, nemůže být schváleno propuštění exemplářů do určitého celního režimu, dokud nejsou předloženy požadované doklady. Jelikož žalobce nedoložil potřebná povolení, nelze zadržené exempláře propustit do celního režimu. Žalovaný dodal, že z pohledu ochrany ohrožených druhů není žádoucí, aby se do prodejního oběhu a do povědomí obyvatel dostala

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

informace, že zboží/produkty z exemplářů CITES ohrožených vyhubením mají výrobcem deklarované stimulační účinky, neboť by to mohlo mít za následek větší poptávku po tomto zboží, což by v důsledku znamenalo větší ohrožení populace jednotlivých exemplářů CITES, i kdyby výrobcem deklarované zboží tyto účinky neměly, nebo by uvedené zboží deklarované exempláře neobsahovaly vůbec. Při výkladu norem environmentálního práva, kam spadá i právní regulace druhové ochrany, je nutno reflektovat zejména zásady prevence a obezřetnosti, resp. zásadu předběžné opatrnosti, podle níž je nutno v pochybnostech rozhodnout ve prospěch ochrany. Tato zásada se zřetelně promítá do právní úpravy ochrany druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin při „obchodu“ s nimi a uplatní se právě v projednávané věci.

11. Za bezpředmětnou označil žalovaný námitku, že jednotlivé sáčky v krabici nebyly popsány či na nich nebyl uveden obsah, neboť na zadržené zboží je potřeba nahlížet jako na celek, tj. jako na krabici včetně příbalového letáku a sáčků. Zásadní je proto označení krabice včetně celého obsahu. Celkově se tak jedná dle průvodních dokumentů o 2000 ks krabiček, nikoli o 6000 ks sáčků (viz přiložená faktura či průvodní dokumenty).
12. Žalobce v žalobě v prvním žalobním bodě namítl, že ve svém odvolání proti rozhodnutí ČIŽP dovozoval nezákonnost tohoto rozhodnutí ze skutečnosti, že správní orgán I. stupně zcela ignoroval důkazy, které žalobce předložil a navrhl, a to zejména důkaz chemickým rozbořem dovezeného přípravku PASION FUERTE. Tím správní orgán porušil hned několik základních zásad správního řízení.
13. Dle názoru žalobce si žalovaný nesprávně vykládá základní zásady správního řízení v neprospěch účastníků řízení. Pokud žalovaný odkazoval na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 29. 1. 2015 č.j. 7 A 24/2011-58-69, opomenul, že tento rozsudek vychází z podstatně odlišného skutkového stavu. Městský soud v Praze se vyjadřoval k odlišné právní otázce, jestliže konstatoval, že ze zásady materiální pravdy obsažené v § 50 správního řádu nevyplývá, že správní orgán musel z úřední pravomoci provádět znalecký posudek za účelem zjištění obsahu předmětných chráněných živočichů obsažených v dováženém přípravku, neboť vyhotovení takového posudku není zákonem vyžadováno. Žalovaný nicméně přehlédl, že v případě projednávaném Městským soudem v Praze účastník řízení provedení znaleckého posudku vůbec nenavrhl a nadto ani nezpochybnil výsledek kontrolního zjištění. Městský soud v Praze rozhodně neuvedl, že by snad správní orgány mohly svévolně ignorovat důkazní návrhy účastníků řízení, jak se mylně domnívá žalovaný. V nyní projednávané věci je skutková situace jiná, neboť žalobce zpochybnil zjištění uvedená ČIŽP v protokolu o kontrole, a to prostřednictvím námitek, a zároveň předložil písemné potvrzení výrobce, že výrobek chráněnou rostlinu neobsahuje, přičemž navrhl provedení chemického rozboru, který se zavázal uhradit.
14. Žalovaný rovněž zcela přehlédl odlišnou skutkovou situaci v případě projednávaném Městským soudem v Praze pod sp. zn. 7 A 24/2011, ve kterém se jednalo o krémy, kdy oddělení substance (krému) od jejího obalu (tuby), na které byl rovněž uveden údaj o obsahu předmětných chráněných živočichů, bylo technicky neproveditelné. Obal (tuba) a jeho obsah (krém) tak tvořily jeden celek, tzn. i při prokázání absence chráněných živočichů v krému by zůstal závadný údaj o jejich obsahu na obalu, tzn. výrobek by i nadále splňoval definici „exempláře“ podle čl. 2 písm. t) nařízení Rady (ES) č. 338/97. V nyní projednávané věci je však situace odlišná, neboť předmětná bylinná směs se nachází

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

v neoznačených sáčcích, které jsou volně vloženy do papírových krabiček a tyto krabičky obsahují informaci o obsahu chráněné rostliny. Po prokázání absence chráněné rostliny v bylinné směsi proto lze volným vyjmutím sáčků z krabiček oddělit informaci o obsahu chráněné rostliny na obalu od samotné bylinné směsi a bylinná směs v neoznačených sáčcích tak okamžitě přestane splňovat definici „exempláře“ podle čl. 2 písm. t) nařízení Rady (ES) č. 338/97.

15. V této souvislosti žalobce poukázal na to, že s ohledem na ustanovení § 34a odst. 1 zákona č. 100/2004 Sb., by po prokázání absence chráněné rostliny v bylinné směsi upuštění od zabavení této nezávadné bylinné směsi zabalené v neoznačených sáčcích nepochybně nebylo v rozporu s žádným chráněným zájmem.
16. Žalobce shrnul, že neprovedením žádného z jím navržených důkazů, zejména důkazu chemickým rozbořem, se žalovaný dopustil porušení základní zásady správního řízení uvedené v § 4 odst. 4 a § 3 správního řádu.
17. Ve druhém žalobním bodě namítl, že žalovaný nesprávně vykládá ustanovení čl. 2 písm. t) nařízení Rady (ES) č. 338/97. Uvedl, že formulace aplikovaného ustanovení umožňuje orgánům ochrany přírody zadržet zboží bez toho, aby musely komplikovaně prokazovat obsah chráněných rostlin a živočichů. Současně zabráňuje tomu, aby se na trh dostávaly výrobky deklarující obsah chráněných rostlin a živočichů. Podle žalobce však není důvod vylučovat možnost prokázání opaku, tj. absence chráněných rostlin a živočichů ve zboží, zvláště za situace, kdy je údaj o obsahu chráněných rostlin a živočichů uveden pouze v dokumentu, který je k příslušnému výrobku volně přiložen. Je totiž zjevné, že „exemplár“ přestává být „exemplářem“ ve smyslu čl. 2 písm. t) nařízení Rady (ES) č. 338/97 v okamžiku, kdy přestane být doprovázen příslušným dokumentem, příp. přestane být uložen v chybně označeném obalu. Jelikož z právních předpisů nevyplývá žádný důvod, pro který by mělo být vyloučeno prokázání absence obsahu chráněných rostlin a odstranění přiloženého dokumentu, resp. obalu deklarujícího obsah chráněných rostlin, jedná se zjevně pouze o přehnanou horlivost ČIŽP a žalovaného, která překračuje meze zákonnosti a ústavnosti. I kdyby snad žalovaný dospěl k závěru, že výklad ustanovení čl. 2 písm. t) nařízení Rady (ES) č. 338/97 je sporný, měl zvolit výklad ve prospěch žalobce. V této souvislosti žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 3. 2018 č.j. 6 Afs 399/2017-26 a nález Ústavního soudu ze dne 13. 9. 2007 sp. zn. I. ÚS 643/06.
18. Ve třetím žalobním bodě žalobce zpochybnil tvrzení žalovaného, že se v České republice nenachází žádné laboratorní zařízení, které by bylo schopno prokázat přítomnost exempláře CITES v zadrženém produktu. Namítl, že žalovaný v napadeném rozhodnutí sám uvedl, že chemický rozbor zadržených přípravků se chystá provést Generální ředitelství cel v řízení vedeném pod č.j. GŘC-1705-2/TČ-2019-835750 a za tím účelem si vyžádalo od ČIŽP zabavené přípravky PASION FUERTE. Dříve či později tedy bude existovat důkaz, že zásilka zabavená ČIŽP rostlinu *Cistanche deserticola* vůbec neobsahovala, přestože ČIŽP i žalovaný tvrdí opak. Na okraj žalobce poukázal na skutečnost, že žalovaný používá nedoložená tvrzení o nemožnosti provést chemický rozbor zřejmě jako univerzální argument ve všech svých rozhodnutích, neboť totéž tvrzení je uvedeno v rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 29. 1. 2015 č.j. 7 A 24/2011-58-69. Žalovaný zároveň zcela pominul, že žalobce navrhl provedení důkazu chemickým rozbořem přípravku PASION FUERTE k prokázání pravdivosti obsahu sdělení

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

společnosti ChengDu PanRuiFu Pharmaceutical Research Co., Ltd. Žalovaný tedy bezdůvodně, pouze na základě vlastní nepodložené domněnky, nepřihlédl k listinnému důkazu předloženému žalobcem, a porušil tak základní zásady obsažené v § 3 a § 4 odst. 4 správního řádu.

19. Ve čtvrtém žalobním bodě žalobce namítl, že žalovaný se zabýval jeho odvoláním nedostatečně, neboť žalobce v něm věnoval dlouhou pasáž výkladu, že sáčky, v nichž se předmětná bylinná směs nachází, nejsou opatřeny žádným popisem. Současně navrhoval, aby ČIŽP zabavila pouze krabičky, na nichž se nachází chybný údaj, a příbalové letáky, na nichž je tento údaj rovněž obsažen. Podle žalobce je zcela evidentní, že ze sáčků, na nichž se nenachází žádný údaj o obsahu rostliny *Cistanche deserticola*, by se do povědomí obyvatel těžko mohla dostat informace o obsahu *Cistanche deserticola* v tomto sáčku. Argumentace žalovaného, že na zadržené zboží – krabičku včetně sáčků – je třeba pohlížet jako na jeden celek, protože podle faktury a průvodních dokumentů ke zboží se jedná o 2000 ks krabiček a nikoli o 6000 ks sáčků, je zcela pomýlená. Žalobce poukázal na to, že množstevní jednotky, v nichž je množství zboží uvedeno na faktuře a ještě spíše na přepravních dokladech, jsou zvoleny víceméně náhodně a výrobci/odesílateli nic nebránilo v tom, aby na fakturu napsal, že je fakturováno 6000 ks sáčků, stejně tak mu nic nebránilo napsat na nákladní list, že je přepravována např. jedna paleta o určité hmotnosti. V obou případech by výrobce/odesílatel učinil zadost účetním, resp. přepravním předpisům.
20. Pokud tedy žalovaný z množstevních jednotek uvedených na faktuře dovozuje, co má být zabaveno, nejedná se o rozhodování podle objektivního kritéria, ale spíše o účelově vybraný argument, který se žalovanému v tomto konkrétním případě hodil do odůvodnění výroku napadeného rozhodnutí.
21. V kontextu této námítky žalobce dále uvedl, že po prokázání absence chráněné rostliny v bylinné směsi by upuštění od zabavení bylinné směsi, u níž by bylo chemickým rozbořem potvrzeno, že neobsahuje chráněnou rostlinu, zabalené v sáčcích neobsahujících údaj o obsahu chráněné rostliny, nepochybně nebylo v rozporu s žádným chráněným zájmem. Zdůraznil také, že ČIŽP opakovaně nabízel, že příslušný chemický rozbor zajistí na vlastní náklady a žádal pouze o odsouhlasení laboratoře a umožnění předat jí vzorek bylinné směsi. Dodal, že i náklady na likvidaci zabavených papírových krabiček a příbalových letáků by byly nižší než náklady na likvidaci téhož včetně obsahu.
22. Žalovaný proto porušil zásadu správního řízení stanovenou v § 2 odst. 3 správního řádu a svým extenzivním výkladem ustanovení o zabavení zboží rovněž porušil ústavní zásadu, že povinnosti lze ukládat jen na základě zákona, stanovenou v čl. 4 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Rovněž nepřipustně zasáhl do práva žalobce vlastnit majetek podle čl. 11 odst. 1 Listiny základních práv a svobod.
23. Žalovaný ve vyjádření k žalobě předně uvedl, že setrvává na správnosti a zákonnosti napadeného rozhodnutí. Ke skutečnostem namítaným v žalobě, které se do určité míry shodují s námitkami uplatněnými ve správním řízení, odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí i rozhodnutí ČIŽP.
24. K jednotlivým žalobním námitkám zdůraznil, že k naplnění definice exempláře CITES není nutná přítomnost částí či odvozenin (resp. látek) nařízením chráněných druhů

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

živočichů či rostlin v určitém výrobku, ale postačí i pouhé označení, etiketa, průvodní dokumenty či jiné příznaky, ze kterých lze vyvodit, že výrobky části nebo odvozeniny chráněných živočichů či rostlin obsahují. Ze správního spisu, zejména z protokolu a z fotodokumentace, jednoznačně vyplývá, že předmětné zboží mělo ve složení na každé krabičce přípravku i v příbalovém letáku uvedeno, že obsahuje části rostliny *Cistanche deserticola*. Uvedené plyne rovněž i z přiložené faktury, nákladového listu a originálního dokladu společnosti ChengDu PanRuiFu Pharmaceutical Research Co., Ltd., ve kterém společnost potvrzuje, že dodaná šarže č. 25/09/2019 směsi PASION FUERTE je připravena z bylin, a to včetně *Cistanche deserticola*. Tuto skutečnost žalobce nikterak nerozpориje. Na základě legální definice uvedené v ustanovení čl. 2 písm. t) nařízení Rady (ES) č. 338/97 je jednoznačné, že se v případě uvedeného zboží jednalo o exempláře CITES. Žalobce tedy dovezl exempláře ve smyslu ustanovení čl. 2 písm. t) nařízení Rady (ES) č. 338/97, a to bez vývozního a dovozního povolení, což bylo důvodem pro jejich zabavení.

25. Ohledně námitky týkající se důkazních návrhů žalovaný upozornil na zásadu volného hodnocení důkazů, v rámci které se s těmito návrhy žalobce správní orgány dostatečně vypořádaly. Popření přítomnosti rostliny *Cistanche deserticola* společností ChengDu PanRuiFu Pharmaceutical Research Co., Ltd., lze považovat za účelové, neboť stejná společnost původně v zásilce předmětného zboží přítomnost chráněné rostliny deklarovala. S ohledem na uvedenou skutkovou situaci a na definici exempláře by bylo provedení navrženého důkazu chemickým rozbořem nadbytečné. Evropské předpisy v oblasti ochrany druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin jsou koncipovány dokonce tak přísně, že se za exemplář považují i výrobky, které chráněné druhy vůbec neobsahují, ale na základě svého označení či jiných údajů dávají spotřebiteli najevo, že se o výrobek z chráněných rostlin či živočichů jedná. Tato zvýšená ochrana má mimo jiné zamezit stimulaci obchodu s výrobky (údajně) obsahujícím chráněné druhy, která by mohla vést k následné skutečné decimaci populací těchto druhů volně žijících a planě rostoucích v přírodě. Vzhledem k uvedenému se jeví jako zcela absurdní argumentace žalobce, že samotné sáčky s bylinnou směsí nebyly nikterak označeny, a proto po prokázání absence chráněné rostliny v bylinné směsí a po vyjmutí sáčků z krabiček by tyto přestaly splňovat definici exempláře dle čl. 2 písm. t) nařízení Rady (ES) č. 338/97. Žalovaný konstatoval, že se ve své úřední praxi s uvedenými snahami o následné vyloučení aplikace nařízení Rady (ES) č. 338/97 setkává (např. přelepování popisu či složení zboží, tvorba nových obalů apod.), nicméně z důvodu nutnosti restriktivního výkladu právních předpisů v oblasti CITES musí zcela zásadně trvat na odmítnutí takového jednání. Podotkl, že i v případě krému by bylo možné jej vytlačit z tuby s popisem složení a vložit jej do jiného obalu. Uzavřel, že ustanovení čl. 2 písm. t) nařízení Rady (ES) č. 338/97 vytváří tzv. fikci pojmu exemplář, a to mimo jiné pouze na základě označení zboží a průvodních dokumentů k němu. K naplnění legální definice tedy dojde bez ohledu na skutečnost, zda zboží chráněného živočicha či rostlinu skutečně obsahuje či nikoli.
26. K otázce důkazu chemickým rozbořem bylinné směsí žalovaný dodal, že žalobce v průběhu řízení v prvním i ve druhém stupni a ani v řízení před soudem žádný věrohodný chemický rozbor, který by s jistotou vylučoval přítomnost rostliny *Cistanche deserticola* v bylinném přípravku, nepředložil.

27. Žalovaný trvá na názoru, že dle své úřední praxe a praxe ČIŽP nelze u velké části organických směsí, přípravků či preparátů nalézt odborné zařízení, které by skutečně nad vši pochybnost vyloučilo přítomnost chráněné rostliny či živočicha či jeho části, odvozeniny apod. Konstatoval, že žalobce navrhovaný chemický rozbor (či rozbor údajně provedený Generálním ředitelstvím cel) nedoložil a s ohledem na fikci uvedenou v čl. 2 písm. t) nařízení Rady (ES) č. 338/97 by takový důkaz na zabavení exemplářů neměl žádný vliv. Následné přehodnocení složení dodávaného zboží lze považovat za účelové z řady důvodů, kdy v tomto ohledu lze odkázat na stranu 5 napadeného rozhodnutí. Za zcela nemyslitelné označil žalovaný to, aby výkonný orgán CITES měl během tzv. zabavovacího řízení oddělovat části zadrženého zboží a ty poté vracet vlastníkovi. Pokud lze zboží chápat jako celek, je třeba při nesplnění zákonných povinností dovozce či držitele rovněž celé zboží zadržet a následně zabavit. Z projednávaného případu je zřejmé, že k prodeji byly určeny celé krabičky obsahující vždy 3 kusy sáčků s bylinnou směsí a příbalový leták. Takové úvaze odpovídá nejen balení přípravku, ale rovněž i doprovodná dokumentace. Správní orgán neshledal podmínky pro upuštění od zabavení zboží ve smyslu § 34a odst. 1 zákona č. 100/2004 Sb., právě i s ohledem na to, aby se zabavené zboží nedostalo na trh a případně nežádoucím způsobem nestimulovalo poptávku po zboží s obsahem chráněné rostliny *Cistanche deserticola*.
28. V replíce k vyjádření žalovaného žalobce konstatoval, že žalovaný se zjevně řádně neseznámil s obsahem správního spisu. Neopodstatněně žalobci vytýká, že při dovozu chybělo vývozní povolení Jižní Koreje, ačkoli zásilka byla odeslána z Číny. Žalovaný rovněž nesprávně tvrdí, že obsah rostliny *Cistanche deserticola* vyplývá mj. z prodejní faktury a z nákladního listu, ačkoli na těchto dokumentech se žádný takový údaj nenachází.
29. Tvrzení, že nepředložil v průběhu řízení žádný věrohodný chemický rozbor, žalobce oponoval tím, že veškeré dovozené přípravky PASION FUERTE byly při dovozu zabaveny ČIŽP. Přestože žalobce opakovaně žádal ČIŽP o vydání alespoň několika balení přípravku za účelem provedení jejich chemického rozboru, nebylo mu vyhověno.
30. Irelevantní je podle žalobce argumentace týkající se praxe v jiných případech, kdy jiní dovozci údajně přelepují popis či složení zboží nebo tvoří nové obaly. Žalobce nechápe, z jakého důvodu žalovaný toto tvrzení předkládá, neboť on v projednávaném případě žádné údaje nepřelepoval ani nepřebaloval, ani nic takového nenavrhoval. Nesouhlasí ani s argumentací žalovaného, že vyjmutí papírových sáčků z papírové krabičky lze postavit naroveň vytlačení krému z tuby a jeho přemístění do jiného obalu. Rozdíly v proveditelnosti obou činností jsou zřejmé, nadto žalovaný zjevně záměrně přehlíží podstatný rozdíl, a sice to, že krém po vytlačení z tuby se stane substancí bez jakéhokoli obalu. Žalobce ale nikdy nenavrhoval vysypání bylinné směsi PASION FUERTE ze sáčků, čímž by analogicky vznikla také substance bez jakéhokoli obalu. Dovážená bylinná směs je zabalena v papírových sáčcích bez jakéhokoli potisku, tzn. zjevně nesplňujících definici exempláře podle čl. 2 písm. t) nařízení Rady (ES) č. 338/97, a to bez potřeby jakéhokoli přebalování či přelepování popisů, o němž žalovaný hovoří.
31. Žalobce se též ohradil proti nepřipadným příkladům, kdy podle žalovaného nelze oddělit část zadrženého zboží. V projednávaném případě se totiž jedná o mnohost obalů, která je zcela běžná. Bylinná směs je zabalena v sáčcích, sáčky jsou vloženy do papírových

krabiček, papírové krabičky jsou uloženy v kartónových krabicích, kartónové krabice jsou uloženy na paletách, palety jsou uloženy na přepravním kontejneru. Otázkou je, které z těchto obalů tvoří společně s prvotní bylinnou směsí „exemplář“ ve smyslu čl. 2 písm. t) nařízení Rady (ES) č. 338/97 a které z těchto obalů mohou být exemplářem samy o sobě. Také argumentace údajem na prodejní faktuře a v balícím listu je zcela mylná, neboť jednotky, v nichž je uváděno množství, jsou na těchto dokladech voleny víceméně náhodně. Stejně jako údaj 2000 krabiček zde může být uvedeno 6000 sáčků nebo 42 kilogramů. Na prodejní faktuře je uveden jak údaj o 2000 krabičkách, tak i o 6000 sáčcích a na nákladním listu je naopak uveden pouze údaj o celkových rozměrech a celkové hmotnosti zásilky.

32. Závěrem žalobce konstatoval, že nechápe zatvrzelost, s jakou žalovaný obhájí zjevně nezákonný postup ČIŽP postavený zřejmě na přesvědčení, že výkonné orgány CITES nejsou vázány vnitrostátními procesními předpisy, zejména správním řádem. Setrvalé ignorování důkazních návrhů žalobce nelze odůvodnit ani procesní ekonomií, neboť v případě provedení chemického rozboru již mohlo být dávno zřejmé, zda dovážený přípravek PACION FUERTE rostlinu *Cistanche deserticola* obsahuje či neobsahuje či zda obsah této rostliny nelze chemickým rozbořem ověřit. Finanční dopad provedení chemického rozboru na státní rozpočet by byl přitom nulový, neboť žalobce od počátku navrhoval, že náklady na chemický rozbor uhradí.
33. Žalobce se k ústnímu jednání před soudem, které se konalo dne 21. 6. 2022, nedostavil, ačkoli byl řádně předvolán a ani nesdělil důvod své nepřítomnosti, resp. nepožádal o odložení jednání. Neúčast žalobce proto ve smyslu § 49 odst. 3 s.ř.s. nebránila projednání a skončení věci. Žalovaný při jednání ústním setrval na svém procesním stanovisku a v podrobnostech odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí i rozhodnutí ČIŽP, přičemž zdůraznil, že je třeba trvat na přísném výkladu legální definice exempláře. V tomto ohledu jsou všechny žalobní námitky neopodstatněné.
34. Při posouzení věci soud vycházel z následující právní úpravy:
35. Podle čl. 2 písm. t) nařízení Rady (ES) č. 338/97 platí, že *pro účely tohoto nařízení se "exemplářem" jakýkoli živočišný nebo rostlinný jedinec, ať živý nebo neživý, patřící k některému z druhů zařazených do příloh A až D, jakákoli jeho část nebo odvozenina, ať tvoří součást jiného zboží či nikoli, jakož i jakékoli jiné zboží, u něhož je podle průvodních dokumentů, obalu nebo označení či etikety nebo jakýchkoli jiných příznaků patrné, že představuje nebo obsahuje části či odvozeniny živočichů nebo rostlin uvedených druhů, pokud takové části či odvozeniny nejsou vyňaty z působnosti ustanovení tohoto nařízení nebo ustanovení týkajících se přílohy, do které je dotýčný druh zařazen, a to vyznačením této skutečnosti v dotýčných přílohách. Exemplář se považuje za exemplář druhu zařazeného do příloh A až D tehdy, pokud jde o živočicha nebo rostlinu, z jehož "rodičů" alespoň jeden patří ke druhu zařazenému do těchto příloh, případně pokud jde o část či odvozeninu z takového živočicha nebo rostliny. V případech, kdy "rodiče" takového živočicha nebo rostliny patří ke druhům, z nichž každý je zařazen do jiné přílohy nebo z nichž pouze jeden je zařazen do těchto příloh, platí ustanovení přísnější přílohy. Nicméně v případě exemplářů hybridních rostlin, pokud je jeden z "rodičů" zařazen do přílohy A, platí ustanovení přísnější přílohy jedině tehdy, jestliže je tato skutečnost jmenovitě pro takový druh uvedena v poznámce uvedené v dané příloze;*

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

36. Podle čl. 4 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 338/97 platí, že *dovoz exemplářů druhů zařazených do přílohy B do Společenství je možný pouze poté, co byly provedeny potřebné kontroly a na hraničním celním úřadě v místě dovozu bylo předloženo dovozní povolení vydané výkonným orgánem cílového členského státu.*
37. Podle § 34a odst. 1 zákona č. 100/2004 Sb. platí, že *inspekce zabaví nelegálně získaný, dovážený, vyvážенý, zpětně vyvážенý nebo držený exemplář, exemplář, který nebyl zaregistrován podle § 23, anebo exemplář, u něhož nebyl prokázán původ ve smyslu § 24 zákona. Pouze v odůvodněných případech a pokud to není v rozporu s jinými právními předpisy, může inspekce od zabavení upustit. Stejně postupuje inspekce v případě, že bylo porušeno právo Evropských společenství o ochraně ohrožených druhů.*
38. Po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
39. Jádrem a společným jmenovatelem žalobních námitek je spor o to, zda byly správní orgány povinny vyhovět důkaznímu návrhu žalobce na provedení chemického rozboru bylinné směsi tvořící hlavní obsah dovezeného přípravku Pasion Fuerte. Žalobce nezpochybnil, že na každém obalu (krabici), v němž byl přípravek přepravován a dovezen, jakož i na příbalovém letáku umístěném v obalu a dále též na originálním dokladu výrobce bylo uvedeno složení bylinné směsi obsahující mj. chráněný druh rostliny *Cistanche deserticola*, která byla v době dovozu zařazena do přílohy B nařízení Rady (ES) č. 338/97. Tyto skutečnosti jsou patrné i z fotodokumentace, která je součástí spisového materiálu, a tudíž relevantním podkladem pro rozhodnutí ve věci. Zároveň žalobce netvrdil, že si opatřil potřebná povolení CITES k dovozu předmětného zboží. Naopak namítal, že dovážený výrobek chráněnou rostlinu, kterou by bylo možné dovést jen s povolením, neobsahuje.
40. Klíčovou otázkou pro vypořádání žalobních námitek je výklad pro věc nosného ustanovení čl. 2 písm. t) nařízení Rady (ES) č. 338/97. Soud se plně ztotožňuje se skutkovým i právním závěrem správních orgánů, že v projednávaném případě je potřeba zacházet se zadrženým zbožím jako s exemplářem, neboť z obalu a příbalového letáku dovezeného produktu je zřejmé, že obsahuje části exempláře – rostlinu zázrce pouštní (*Cistanche deserticola*), která je zařazena do přílohy B nařízení Rady (ES) č. 338/97. V tomto kontextu soud odkazuje na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 13. 8. 2020 č.j. 14 A 130/2019-28, v němž soud k výkladu čl. 2 písm. t) nařízení Rady (ES) č. 338/97 uvedl, že z tohoto článku „(v)yplyvá, že pro naplnění pojmu exemplář není zásadní, zda výrobek skutečně obsahuje části či odvozeniny živočichů nebo rostlin druhů zařazených do příloh A až D, nýbrž postačí, pokud je tato informace uvedena na obalu či krabici zboží. Soud se ztotožňuje se žalovaným, že tato zvýšená ochrana je na místě, neboť zamezuje stimulaci obchodu s výrobky (údajně) obsahujícími chráněné druhy, která by mohla vést k následné skutečné decimaci populací těchto druhů volně žijících a planě rostoucích v přírodě.“ V návaznosti na uvedený závěr Městský soud v Praze dále konstatoval, že „(b) bylo zcela nadbytečné a nevhodné provádět žalobcem navržený chemický rozbor vzorku žalobcem dovezené kosmetiky (či znalecký posudek), neboť výsledek tohoto rozboru, tj. zjištění skutečného složení zboží, by byl bez významu pro posouzení předmětných krémů jako exemplářů dle čl. 2 písm. t) nařízení Rady (ES) č. 338/97 za situace, kdy zboží na obalu deklarovalo přítomnost nařízením chráněných rostlin.“

41. Ve světle tohoto základního výkladového východiska soud přistoupil k vypořádání jednotlivých žalobních námitek.
42. V prvním žalobním bodě žalobce polemizoval s přílehavostí žalovaným odkazovaného rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 29. 1. 2015 č.j. 7 A 24/2011-58-69 na jeho případ a namítal, že v jeho věci bylo na místě reflektovat skutečnost, že předmětná bylinná směs se nachází v neoznačených sáčcích, které lze vyjmout z krabiček, a oddělit tak informaci o obsahu chráněné rostliny na obalu od samotné bylinné směsi. Soud předně podotýká, že správní orgány posoudily zjištěný skutkový stav v souladu s relevantní právní úpravou. Odkazovaná judikatura tak pouze doplňuje nosnou argumentaci správního orgánu I. stupně, kterou žalovaný aproboval v odůvodnění napadeného rozhodnutí. V obecné rovině lze poznamenat, že rozhodovací praxe, na kterou správní orgán odkazuje, nemusí být srovnatelná ve všech svých aspektech, podstatné je, zda se týká řešení některé z otázek stěžejních pro posouzení dané věci. Soud má za to, že odkaz žalovaného na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 29. 1. 2015 č.j. 7 A 24/2011-58-69 je naprosto přílehavý, neboť soud se v dané věci zabýval posouzením dovozeného výrobku v intencích čl. 2 písm. t) nařízení Rady (ES) č. 338/97. Konkrétně uzavřel, že znalecký posudek, který účastník v předmětné věci navrhoval v průběhu správního řízení provést, není závazným podkladem pro rozhodnutí ve věci, neboť k označení výrobku jako exempláře ve smyslu čl. 2 písm. t) nařízení Rady (ES) č. 338/97 postačí toliko konstatování obsahu chráněného druhu na krabičce či příbalovém letáku. Není tedy pravdou, jak žalobce tvrdil, že se Městský soud v Praze zabýval otázkou, zda byl správní orgán povinen provést i bez návrhu znalecký posudek. Taková skutková okolnost z odkazovaného rozhodnutí nevyplývá, naopak z jeho odůvodnění je zřejmé, že účastník řízení v rámci žalobních námitek brojil proti neprovedení jím navrženého znaleckého posudku ve správním řízení, neboť tvrdil, že předmětný dovážený výrobek chráněný druh neobsahoval (viz strana 2 rozsudku Městského soudu ze dne 29. 1. 2015 č.j. 7 A 24/2011-58-69). Soud je nicméně toho názoru, že i pokud by se Městský soud v Praze v uvedeném rozhodnutí zabýval otázkou potřeby provedení znaleckého posudku nad rámec žalobních námitek, tj. aniž by tento důkaz byl navržen účastníkem řízení, neměnilo by to nic na stěžejním závěru, že již na základě deklarování obsahu chráněného druhu na obalu dováženého výrobku či na příbalovém letáku je třeba takový výrobek podřadit pod pojem „exemplář“ ve smyslu čl. 2 písm. t) nařízení Rady (ES) č. 338/97.
43. Z odkazovaného rozhodnutí také nikterak nevyplývá jakákoli úvaha soudu o neoddělitelnosti obsahu dováženého výrobku (krému) od jeho obalu (tuby), tím méně pak závěr o tom, že by údajně nedělitelný celek tvořený krémem v tubě byl důvodem pro neprovedení důkazu znaleckým posudkem. Soud znovu zdůrazňuje, že podstatným skutkovým zjištěním v nyní projednávané věci bylo uvedení exempláře CITES, tj. chráněné rostliny *Cistanche deserticola*, ve složení výrobku prezentovaném na obalu, příbalovém letáku a originálním dokumentu od výrobce. Skutečnost, že předmětná bylinná směs byla dále zabalena v neoznačených sáčcích, nemá pro posouzení věci žádný význam. Není tím totiž zpochybněno, že dovážené zboží bylo označeno informací o svém obsahu včetně informace o přítomnosti chráněného rostlinného druhu ve smyslu Úmluvy CITES.
44. Lze shrnout, že správní orgány vycházely ze skutkového stavu věci, o kterém objektivně neexistovaly důvodné pochybnosti, neboť žalobce dovezl přípravek, na jehož obalu,

příbalovém letáku a průvodním dokumentu vystaveném výrobcem byl deklarován obsah chráněného druhu *Cistanche deserticola*, přičemž žalobce nedisponoval potřebnými povoleními pro dovoz uvedené chráněné rostliny. Zjištění skutečného složení dovážené bylinné směsi prostřednictvím žalobcem navrhovaného chemického rozboru by s ohledem na (širokou) definici exempláře uvedenou v čl. 2 písm. t) nařízení Rady (ES) č. 338/97 bylo zcela bez významu. Správní orgány tudíž nepochybily, pokud tento důkaz neprovedly, neboť se nejednalo o závazný podklad pro vydání rozhodnutí ve smyslu § 50 odst. 4 správního řádu, a jeho provedení ani nebylo pro rozhodnutí ve věci samé potřebné. Námitka, že postupem správních orgánů byly porušeny zásady správního řízení vyjádřené v § 3 a § 4 odst. 4 správního řádu, proto důvodná není.

45. Ve druhém žalobním bodě žalobce namítl chybný výklad čl. 2 písm. t) nařízení Rady (ES) č. 338/97, kdy podle jeho názoru není důvod vylučovat možnost prokázání opaku, tj. absence chráněného druhu ve zboží. Jak soud poznamenal výše, žalobní námitky se obsahově prolínají, neboť žalobce v každé z nich zpochybňuje správnost postupu správních orgánů, které neprovedly důkaz chemickým rozбором obsahu dovezeného výrobku. Soudu proto i v rámci vypořádání tohoto žalobního bodu nezbývá než zopakovat, že ze znění čl. 2 písm. t) nařízení Rady (ES) č. 338/97 jednoznačně vyplývá, že za exemplář CITES je třeba považovat i *jakékoli jiné zboží, u něhož je podle průvodních dokumentů, obalu nebo označení či etikety nebo jakýchkoli jiných příznaků patrné, že představuje nebo obsahuje části či odvozeniny živočichů nebo rostlin uvedených druhů*. Soud v této souvislosti souhlasí se žalovaným, že aplikovanou právní úpravou je sledována zvýšená ochrana ohrožených druhů, neboť i stimulace a nepřímé podněcování obchodu s výrobky (údajně) obsahujícími chráněné druhy živočichů nebo rostlin představuje nebezpečný trend, který by mohl vést k decimaci populací volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin v přírodě. Jakákoli účelová úprava dovezeného zboží provedená se zjevným cílem vyhnout se postihu za porušení zákonné povinnosti nemůže být akceptovatelná. Soud proto nemůže přisvědčit argumentaci žalobce, že exemplář přestává být exemplářem ve smyslu čl. 2 písm. t) nařízení Rady (ES) č. 338/97 v okamžiku, kdy přestane být doprovázen příslušným dokumentem, případně kdy přestane být uložen v chybně označeném obalu. Řečeno jinak, bylo výhradně odpovědností žalobce, zda si zajistí potřebná povolení k dovozu zboží, které výrobce opatřil informací deklarující přítomnost chráněného druhu, či zda doveze výrobek, u kterého výrobce garantuje (určité) složení neobsahující exemplář CITES. Soud k tomu dodává, že výklad čl. 2 písm. t) nařízení Rady (ES) č. 338/97 není sporný, neboť možnost prokazování absence obsahu chráněných druhů *implicite* nepřipouští, resp. neupravuje jakoukoli výjimku pro situaci, kdy je přítomnost chráněného druhu výslovně uvedena v popisu, který dovezený výrobek charakterizuje na jeho obalu či jiných k výrobku přiložených či výrobek doprovázejících dokumentech. V posuzované věci proto nebylo důvodu postupovat podle zásady „v pochybnostech ve prospěch“ (žalobce).
46. Námitky soustředěné ve druhém žalobním bodě proto rovněž nejsou důvodné.
47. Ve třetím žalobním bodě žalobce brojil proti správnosti tvrzení žalovaného, že se v České republice nenachází laboratorní zařízení, v němž by bylo možné provést jím navrhovaný chemický rozbor dovezené bylinné směsi. Soud předně uvádí, že žalovaný toto poznamenal (správně) jen na okraj, neboť zároveň dodal, že zjišťování skutečného obsahu předmětného výrobku je vzhledem k definici pojmu exemplář nepodstatné. S tímto závěrem se soud plně ztotožňuje, jak ostatně již uvedl shora v rámci výkladu čl. 2 písm. t)

nařízení Rady (ES) č. 338/97, a proto nepovažuje za účelné zabývat se tím, zda objektivně je či není možné chemicky analyzovat bylinnou směs a zjistit v ní přítomnost chráněné rostlinného druhu *Cistanche deserticola*. Pro úplnost soud dodává, že v napadeném rozhodnutí nenašel jakoukoli zmínku o tom, že se Generální ředitelství cel chystá provést chemický rozbor zadržených přípravků, jak žalobce tvrdil v žalobě. V této souvislosti správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí pouze konstatoval, že všechny exempláře byly od jejich předání dne 12. 11. 2019 umístěné ve skladu ČIŽP, odkud byly Celní správě předány na základě její žádosti až dne 6. 12. 2019. ČIŽP proto nebylo jasné, jak by mohla Celní správa provést odběr vzorku před 6. 12. 2019, když výrobky PASION FUERTE vůbec neměla k dispozici. Úmysl Celní správy provést chemický rozbor přípravku tedy z napadeného rozhodnutí ani z rozhodnutí ČIŽP zřejmý není, a i pokud by Generální ředitelství cel činilo kroky ke zjištění přítomnosti chráněné rostliny v dovezeném přípravku, nemohla by tato skutečnost mít vliv na správnost závěru orgánů inspekce o nelegálním dovozu zboží žalobcem (viz vypořádání žalobních bodů výše).

48. Neobstojí ani dílčí subnámitka, že žalovaný pouze na základě vlastní nepodložené domněnky nepřihlédl k listinnému důkazu – sdělení společnosti ChengDu PanRuiFu Pharmaceutical Research Co., Ltd. Žalobce tuto svou námitku nikterak nerozvinul, ačkoli správní orgány přesvědčivě vyložily své pochybnosti o věrohodnosti uvedeného prohlášení, které bylo žalobcem předloženo až v návaznosti na zadržení dovozeného zboží celními orgány. Soud souhlasí se žalovaným, že pravdivost předloženého prohlášení je sporná minimálně s ohledem na to, že není zřejmé, zda má uvedená (čínská) společnost postavení pouhého distributora, balící společnosti nebo výrobce, pakliže podle údajů uvedených na obalu zboží se bylinná směs připravuje v Mexiku. Zároveň lze argumentaci, že právě dílčí šarže dovozeného zboží neobsahovala předmětný chráněný druh z důvodu jeho momentální nedostupnosti, považovat spíše za účelové tvrzení, jelikož, jak přiléhavě poznamenal žalovaný, lze spekulovat o tom, zda by výrobce konkrétní bylinné směsi změnil její složení pouze na základě aktuální (ne)dostupnosti některých rostlin. Podstatné však v dané věci zůstává to, že žalobce dovezl přípravek, který na obalu, příbalovém letáku a průvodním dokumentu od výrobce deklaroval, že bylinná směs obsahuje chráněný druh rostliny *Cistanche deserticola*, a tedy bez potřebných povolení CITES dovezl exemplář ve smyslu čl. 2 písm. t) nařízení Rady (ES) č. 338/97. Ex post předložené prohlášení výše jmenované společnosti, i pokud by bylo pravdivé, nemůže nic změnit na skutečnosti, že zboží bylo při dovozu opatřeno informacemi o obsahu chráněného druhu, neboli že při vstupu zboží na území členského státu EU se prezentovalo určitými právně relevantními charakteristikami, k nimž musely příslušné správní orgány přihlížet.
49. Soud proto považuje za nedůvodnou i žalobní argumentaci uvedenou pod třetím žalobním bodem.
50. Ve čtvrtém žalobním bodě žalobce oponoval argumentaci žalovaného týkající se zvýšené ochrany ohrožených druhů a s tím související nutnosti posuzovat jednotlivé případy optikou předběžné opatrnosti. Konkrétně namítl, že ze sáčků, které lze oddělit od krabiček a na nichž se nenachází žádný údaj o obsahu rostliny *Cistanche deserticola*, by se do povědomí obyvatel těžko mohla dostat informace o využití tohoto chráněného druhu. Soud opět musí uvedenou žalobní argumentaci odmítnout pro její nedůvodnost a zjevnou účelovost. Žalobce totiž stále přehlíží, že při kontrole zásilky dovezené pro něj z Čínské lidové republiky bylo zjištěno, že tato zásilka obsahuje 2 000 ks krabiček přípravku

PASION FUERTE, přičemž jak na krabičkách, tak i na příbalovém letáku vloženém do každé z krabiček bylo deklarováno, že v sáčkích (uložených v krabičkách po 3 ks) se nachází bylinná směs složená mj. i z chráněné rostliny *Cistanche deserticola*. Údaj o přítomnosti chráněného rostlinného druhu vyplývá i z originálního dokladu, který vystavila společnost ChengDu PanRuiFu Pharmaceutical Research Co., Ltd. a který byl k zásilce společně s fakturou a nákladovým listem přiložen. Žalobce tedy nedovezl do ČR 6 000 ks (neoznačených) sáčků, jak se nyní snaží tvrdit, nýbrž dovezl zboží, které bylo zabaleno v krabičkách a o jehož složení měl být budoucí spotřebitel informován sdělením uvedeným na krabičce a příbalovém letáku. Spekulace o tom, jaké množství jednotky mohly být výrobcem/odesílatelem uvedeny na faktuře a přepravních dokladech, naprosto není na místě, neboť je třeba vycházet ze skutečného stavu, tj. toho stavu, který byl správním orgánům předestřen. Není také podstatné, zda je na faktuře uveden údaj jak o počtu krabiček, tak i počtu sáčků, či zda nákladní list obsahuje pouze údaj o celkových rozměrech a hmotnosti zásilky, důležité je, že tyto doklady doprovázely předmětnou zásilku, jejíž obsah správní orgány řádně zadokumentovaly včetně pořízení průkazné fotodokumentace. Jelikož i tuto žalobní námitku stavěl žalobce na tom, že správní orgány byly povinny provést jím navržený důkaz chemickým rozбором dovezené bylinné směsi, soud pouze ve stručnosti připomíná, že k naplnění definice exempláře ve smyslu čl. 2 písm. t) nařízení Rady (ES) č. 338/97 postačí uvedení chráněného druhu na obalu zboží (příbalovém letáku, průvodním dokladu).

51. Správní orgány byly povinny postupovat podle § 34a odst. 1 zákona č. 100/2004 Sb., a zabavit nelegálně, tj. bez potřebných povolení CITES dovezený exemplář – přípravek PASION FUERTE. Právní úprava zakotvená v ustanovení § 34a zákona č. 100/2004 Sb., sice připouští, aby správní orgán v odůvodněných případech a pokud to není v rozporu s jinými právními předpisy, upustil od zabavení exempláře, v takovém případě je však inspekce nadána diskreční pravomocí, a záleží tedy na její úvaze, zda od zabavení dovezeného zboží upustí či nikoli. Soudní přezkum správního uvážení je pak zaměřen na to, zda správní orgán nepřekročil nebo nezneužil meze správního uvážení či jinak při uplatnění diskrece neporušil procesní předpisy (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 11. 2004 č.j. 3 As 24/2004-79). Řečeno jinak, soud nemůže nahradit úvahu správního orgánu svou vlastní úvahou, může pouze správní orgán usměrnit v tom, aby se při své správní úvaze držel zákonných mantinelů. V nyní posuzované věci správní orgány neupustily od zabavení přípravku z důvodu, že žalobce nepředložil potřebná povolení, v důsledku čehož by nebylo možné zboží propustit do celního režimu. Zároveň uvedly, že není žádoucí, aby se do prodejního oběhu a do povědomí obyvatel dostala informace, že zboží/produkty z exemplářů CITES ohrožených vyhubením mají výrobcem deklarované stimulační účinky, neboť to by mohlo mít za následek větší poptávku po tomto zboží, a tudíž větší ohrožení populace jednotlivých exemplářů CITES bez ohledu na to, zda zboží deklarované exempláře obsahovalo či nikoli. Zdůraznily také, že na zadržené zboží je třeba pohlížet jako na celek – krabičku včetně příbalového letáku a sáčků. Touto úvahou žalovaný ani ČIŽP nevybočili z mezí svého diskrečního oprávnění, ostatně ani žalobce tyto úvahy správních orgánů relevantně nezpochybnil. Jeho „konstrukce“, že po provedení chemického rozboru a následném prokázání absence exempláře v dovezené bylinné směsi by inspekce mohla zabavit jen obaly a příbalové letáky, se mýlí s podstatou ochrany ohrožených druhů a z toho vyplývajících povinností každého subjektu, který hodlá exempláře dovést do zemí EU. Jestliže správní orgány nebyly povinny provést chemický rozbor dovezeného zboží (viz výše), je nadbytečné jakkoli spekulovat o zabavení jen

některých částí dovezeného zboží. Soud se rovněž ztotožňuje se žalovaným, že dovezené a následně zabavené zboží je třeba pojímat jako celek, neboť toto zboží je identifikováno i prostřednictvím informací, které jsou uvedeny na jeho obalech, příbalových letácích či jiných doprovodných dokumentech. Námitka, že žalovaný porušil zásadu stanovenou v § 2 odst. 3 správního řádu a že se dopustil extenzivního výkladu ustanovení o zabavení zboží v rozporu s čl. 4 Listiny základních práv a svobod a nepřípustně zasáhl do práva žalobce vlastnit majetek podle čl. 11 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, s ohledem na výše uvedené není důvodná.

52. Pro úplnost soud dodává, že neprovedl důkazy navržené žalobcem v žalobě a replice k vyjádření žalovaného, jelikož se jedná o listiny, které jsou součástí spisového materiálu, z něhož je soud povinen při posouzení věci vycházet.
53. Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
54. Výrok o nákladech řízení má oporu v ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce nebyl ve věci úspěšný a žalovanému žádné důvodně vynaložené náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud.

Praha 21. června 2022

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu